

STIRBER LAJOS

CSEMADOK 70 – ÜNNEPI HANGVERSENY AZ ÖSSZETARTOZÁS VÁROSÁBAN, KOMÁROMBAN

„Csak törpe nép felejthet ős nagyságot,
Csak elfajult kor hős elődöket;
A lelkes eljár ősei sírlakához,
S gyűjt régi fénynél új szöveteket...”

(Garay János)

A Csemadok Komáromi Városi Szervezete a Komáromi Városi Kamarazenekar Polgári Társulással és a Komáromi Városi Művelődési Központtal karöltve nagyszabású ünnepi hangversenyt rendezett a Komáromi Napok keretében, a CSEMADOK megalakulásának 70. évfordulója alkalmából.

A „csak tiszta forrásból” merítő koncertet a Komáromi Kamarazenekar Kodály Zoltán *Adagiójával* nyitotta, a hegedűszólót a Pozsonyi Zeneakadémia felettébb tehetséges komáromi növendéke, Boris Borsányi játszotta. A hangszeres zenét kórusmuzika követte: a Marianum Egyházi Iskolaközpont Orsovics Yvette vezette „nagyok kórusának” műsora üde színfoltja volt a rendezvénynek.

A kiváló gyermekkar után a Csemadok helyi szervezete és a Vmk Concordia vegyeskara állt dobogóra. A kórus hírnevéhez méltó, igényes, szép műsort – Szíjjártó J.: *Magos a rutafa – Szent Iván napi dalok Nyitra vidékéről*, Tóth Péter: *Lángok*, Kodály Zoltán–Petőfi Sándor: *A magyar nemzet* – énekelt alapító karnagyának, Stubendek Istvánnak vezényletével.

Ezt követően a vonós zenekar szimfonikus zenekarrá bővült, hogy a Tiszti pavilon patinás dísztermét zsúfolásig megtöltő közönség nagy örömeire és meglepetésére művészeti vezetőjének és karmesterének, Medveczky Szabolcsnak avatott keze alatt felcsendüljön a 20. századi magyar zenekari

muzsika, a nagyvilágban bizonyára a legtöbbször elhangzó műve, Kodály Zoltán *Galántai táncok* c. nagyzenekari kompozíciója.

Fantasztikus élményben volt részünk! A közönség felállva tapsolt, a zenekar a mű zárószakaszát megismételte. Bravó, bravó, bravó, Komáromi Kamarazenekar! Hogy még katartikusabb legyen az élmény és valódi ünnep az ünnep, ismét pódiumra állt a Concordia, és zenekari kísérettel szólaltatta meg Beliczai M. *Ave Maria*, W.A.Mozart *Ave verum* és G.Fr. Händel *Halleluja* c. művét; Orsovics Yvette, Stubendek István és Medveczky Szabolcs vezényletével.

A hangverseny műsorát összeállítóknak és a szereplőknek csak gratulálni lehet és megköszönni a kapott élményeket! Sajnos ugyanezt nem vonatkoztathatjuk a Komáromi Napok szervezőire, mert az idén sem sikerült biztosítaniuk azt, hogy a nemesebb zenét is igénylők zavartalanul hallgathassák végig az ünnepi hangversenyt. Csak megjegyezzük: mint a város adófizető polgárainak, a nemesebb szórakozásra vágyóknak is ugyanannyi joguk van az ünneplésre, mint a dübörgő decibeleket igénylőknek!

És még valami: a hangverseny elején nem ártott volna néhány mondatot szólni a CSEMADOK-ról, a Csehszlovákiai Magyar Dolgozók Kultúregyesületéről; mi több: arról is, hogy jelenlegi Komáromi Kamarazenekar eredetileg a helyi CSEMADOK zenekaraként indult Dobi Géza hegedűművész, zeneszerző, a helyi MAI hosszú éveken át volt igazgatója vezetésével.

A hangverseny végén pedig a szereplőknek – az igazán kiváló telje-

sítményért és a példaértékű „viribus unitis”-ért a város vezetőségétől is kijárt volna néhány köszönő szó.

A több mint 50 éve folyamatosan működő és mára hivatásos szinten muzsikáló Komáromi Kamarazenekar folyamatosan ügyel arra, hogy az alapító tagjai – Rudolf Harmat, Hollósy Gabriella Zsuzsanna, Nagy Hollósy Zsuzsanna, Fekete Vince, Szombath Károly, Kulin Eduárd, Medveczky Horváth Györgyi, Mátész Éva, Dobi Tibor, Eva Sýkorová, Kazán Péter, Weisz Péter – mellett a régió ifjabb, majdani szakzenészeinek is lehetőséget kínáljon a szakma művelésére (közéjük tartozik Boris Borsányi, Csiba Hajnalka, Cseri Kristóf, Csintalan György, Domonkos Gábor, Zuzsana Klimentová, Majer József, Misák Bence, Bócs Beáta, Rácz Réka, Rácz Levente, Zsitva Tamás). A Komáromi Kamarazenekar ezért az eddiginél sokkal több odafigyelést érdemelne mind erkölcsileg, mind anyagilag; műsorait a komáromi tévének rögzítenie kellene és ünnepnapokon sugározni; az arra kompetenseknek pedig a zenekart műsoraival utaztatni, országos rendezvényeinken való fellépési lehetőséget biztosítani kellene.

Befejezésül egy kodályi „üzenet” megszívlelése: „A görög ember, ha kilépett otthonából, kultúrát lélegzett be a piacon is. Nekünk ma védekeznünk kell a nyilvánosság, a levegő művészetpusztító bacilusai ellen. Meglehet, vannak, akik művészet nélkül is boldogok. Ignoti nulla cupido. Ne irigyeljük őket. Igyekezünk a bennök elsorvadt nemes szervet a fiatalság tömegeiben kifejleszteni.”